

for indeværende Finansaar laa for, om, at vi kunde naa til en ordinær Finanslov uden nogen Konflikt.

Saa bebrejder man os, at vi ikke have sammenkaldt Rigsdagen. Spørgsmaalet om en Sammenkaldelse af Rigsdagen laa ikke for os før de allersidste Dage af Maj Maaned. Vi maatte ganske naturligt, inden vi kunde tage dette Spørgsmaal op, søge Oplysning om, hvorvidt vi vilde være i Stand til at afhjælpe de Mangler ved Søbefæstningen, som jeg tidligere har omtalt, der maatte gaa en Undersøgelse, en Forhandling med de Kruppske Fabrikker i Forvejen, og først altsaa, da vi fik Svar derpaa, kunde Spørgsmaalet om Rigsdagens Sammenkaldelse naturligt komme frem. Nu lød Svaret imidlertid, som jeg fremhævede før, paa, at hvis vi vilde opnaa en Levering af Ammunition med en kort Frist, en Frist paa indtil 4 Maaneder, maatte Bestillingen gøres straks; man vilde ikke garantere os dette, medmindre Bestillingen kom i den allernærmeste Tid. Dette var for os den væsentligste Aarsag til ikke at gaa til en Sammenkaldelse af Rigsdagen; thi derved vilde vi have udsat Bestillingen mindst i et Tidsrum af 3 Uger, altsaa tillige udsat Leveringen af Ammunition med en Frist betydelig længere end den, vi nu have opnaaet, og en Frist, som var saa lang, at den under paakommende Tilfælde kunde blive skæbnesvanger. Ved Siden af dette Hensyn have vi ogsaa taget andre. Vi have taget Hensyn til, at den Omstændighed at sammenkalde Rigsdagen i Maj Maaned kunde faa Udseende af at være et ekstraordinært Skridt, et Skridt, der tilsigtede at faa Pengemidler for at sætte os i Stand til ekstraordinære Udrustninger og saaledes fremkalde Forespørgsler til os fra udenlandske Magter, Forespørgsler, som vi ikke kunde besvare uden at blotte de Mangler, der den Gæng vare ved vor Søbefæstning, noget, der ikke paa nogen Maade maatte ske. Endelig vedkender jeg mig, at jeg er gaaet ud fra, at det vilde være overordentlig vanskeligt at forhandle denne Sag med Rigsdagen paa en saadan Maade, at man havde Sikkerhed for, at der ikke skete Skade derved, at Kendskab til Behandlingsemnet kom uden for Rigsdagen. Det ærede Flertal i Finansudvalget har udtalt i Erklæringen, at en Forhandling om en overordentlig Bevilling ogsaa vilde have kunnet foretages paa Rigsdagen under saadanne Former, at Landets og Forsvarets Interesser ikke i nogen Henseende derved vare blevne brøstholdne. Jeg glæder mig meget over den Udtalelse, der saaledes er

kommen frem; jeg haaber, at den vil være en Hjælp for kommende Ministerier i andre Tilfælde af lignende Beskaffenhed, som maatte komme til at foreligge. Men den Udtalelse havde vi ikke; og som sagt, det maatte stille sig for mig den Gang saaledes, at nogen Sikkerhed for en Forhandling paa Rigsdagen paa en saadan Maade, at der ikke kom Kendskab ud om Manglerne ved Søbefæstningen, vilde det være overordentlig vanskeligt at opnaa. Nogen Sikkerhed for, at en saadan Forhandling kunde finde Sted med den angivne Begrænsning havde vi ikke; og det er dette, der maatte være afgørende for os.

Jeg skal dernæst, idet jeg skal udtale en Tak til det ærede Mindretal i Finansudvalget for den Tilslutning, som det har givet Ministeriet, gaa over til med et Par Ord at omtale det Forslag til Beslutning, som saaledes foreligger. Det siges jo heri, at det af Ministeriet foretagne Skridt maa betragtes som en Tilside sættelse af Rigsdagens Bevillingsmyndighed. Vi have jo afholdt den Udgift, her er Spørgsmaal om, paa forventet Tillægsbevilling. Nu er jo Forholdet det, at enhver Afholdelse af Udgifter paa forventet Tillægsbevilling korrekt kan siges at indeholde en Tilside sættelse af Rigsdagens Bevillingsmyndighed, men ikke desto mindre have vi jo hvert Aar en Række Udgifter, der ere afholdte paa forventet Tillægsbevilling, og ville vi gaa tilbage i Aarene, skal det vise sig, at vi, om det end i Reglen er mindre betydelige Beløb, det har drejet sig om, dog ogsaa have haft Tilfælde, hvor det paagældende Ministerium har været henvist til at afholde større Udgifter paa forventet Tillægsbevilling. Men naar dette Udtryk nu er brugt i Beslutningen, er det rettet mod Ministeriet som en Bebrejdelse, og saa maa deri ligge, at Ministeriet har brugt denne Form, fordi man havde et eller andet Motiv, som ikke var berettiget. Der er i saa Henseende fremkommet Udtalelser fra flere ærede Talere, og navnlig den Udtalelse — vistnok fra det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds (J. C. Christensen) — at det Skridt, Ministeriet har gjort, skulde være et Udtryk for provisoriske Lyster. Det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3dje Valgkreds (Dinesen) talte i noget lignende Retning; idet han talte om, at Skridtet kunde betragtes som en Anvendelse af Provisoriet som Kampmiddel, hvad han mente ikke var Tilfældet og altsaa netop imødegik. Ja, naar nu denne Tale er kommen frem, vil jeg for mit eget Vedkommende og paa Ministeriets